

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ РОСІЙСЬКОМОВНОГО ЖІНОЧОГО ЖУРНАЛУ ЯК СИСТЕМИ-СУПЕРТЕКСТУ

У статті розглянуто російськомовний жіночий журнал України як одну з нових антропоцентричних систем кінця ХХ – початку ХХІ століття. Жіночий журнал ідентифіковано як систему-супертекст із такими критеріями: хронологічні межі, тематика та модальна цілісність, наявність відкритих/закритих меж, адресантність і адресність, структурна визначеність, мовна та позамовна спільність, динаміка формування й подальшого розвитку. Цю систему-супертекст можна проаналізувати з урахуванням комплексних міждисциплінарних методологічних підходів, які дають змогу долучити жіночий журнал до сфери компетенції не лише журналістики, а й інших соціально-гуманітарних наук.

Ключові слова: жіночий журнал, система-супертекст, методологічні підходи, міждисциплінарна взаємодія.

На зламі ХХ та ХХІ століть антропоцентричності, або «людинорозмірні» (В. С. Стьопін), системи, які характеризуються тими самими базовими процесами виникнення, збереження, коливання (флуктації), руху, розгалуження (біфуркації), зміни, зникнення, що й хімічні (І. Пригожин, І. Стенгерс), фізичні (Р. Шоу, М. Фейгенбаум), біологічні (В. Матурана, Ф. Варела) системи, стають об'єктом пильної уваги багатьох наук. Не є винятком і лінгвістика. Завдяки психолінгвістиці, соціолінгвістиці, когнітивній лінгвістиці, лінгвістиці тексту, комунікативній лінгвістиці, етнолінгвістиці, лінгвокультурології стало зрозуміло, що аналіз таких «людинорозмірних» систем, як

ментальний лексикон, мовна діяльність, супертекст, текст, потребує не лише нових ідей, а й пошуку узагальнювальних теорій, «синтезуючих парадигм» (Е. М. Сороко), творчих міждисциплінарних підходів для адекватного розуміння світу, мови, людини і систем, які забезпечують їхню комунікацію (М. Ф. Алефіренко, Н. Д. Арутюнова, Ф. С. Бацевич, Л. П. Іванова, О. О. Залевська, В. І. Карасик, О. С. Кубрякова, В. А. Маслова, О. О. Селіванова, Л. М. Синельникова, І. А. Сидниці, Ю. С. Степанов, Й. А. Стернін, С. Г. Тер-Мінасова, Н. П. Шумарова).

Вивчення нової «людинорозмірної» системи – складної динамічної системи, до якої «за-

лучена людина» [9], – відбувається не так у межах тієї або іншої дисципліни чи науки, як у межах «проблемної ситуації» (Ю. С. Степанов), що дає змогу сучасному лінгвістові спостерігати модифікацію вже існуючих рівнів системи, формування нових, котрі забезпечують життєздатність і регулюють її подальший розвиток.

У цій статті в ролі нової «людинорозмірної» системи розглянуто російськомовний жіночий журнал України, специфіка якого виявляється в тому, що він, з одного боку, акумулює сучасні мовні тенденції, а з іншого – формує мовленнєву культуру адресата і культуру світосприймання.

У мас-медійному українському просторі російськомовний жіночий журнал визначаємо як систему-супертекст – «низку відмічених спрямованою асоціативно-змістовою спільністю (у сфері автора, коду, контексту або адресата) автономних словесних текстів» [14, с. 102], які мають «позатекстову орієнтацію», створюють «незамкнену єдність, якій властива значеннєва та мовна цілісність» [16, с. 21], вирізняються нелінійністю, інтегративністю й дисипативністю [14, с. 102–107].

Мета статті – продемонструвати різні методологічні підходи до опису російськомовного жіночого журналу як системи-супертексту.

Перш ніж перейти до опису методології, стисло обґрунтуємо нашу концепцію «жіночий журнал – система-супертекст».

Беручи за основу визначення супертексту як «сукупності висловлювань, текстів, що обмежена темпорально й локально, об'єднана змістовно та ситуативно, схарактеризована цілісною модальною настановою, доволі впевненими позиціями адресанта й адресата, з особливими критеріями нормального/анормального» [11, с. 215]; різноманітні підходи до вивчення видів і типів супертекстів (В. М. Аміров, Л. П. Іванова, О. Г. Лошаков, Н. Є. Медніс, В. М. Топоров, І. Г. Тосуєва), вважаємо, що жіночий журнал повністю відповідає сімом базовим критеріям супертекстності.

1. *Чіткі хронологічні межі (2007–2012)*. За хронологічною ознакою жіночий журнал належить до багаторівневої системи-ієрархії трьох рівнів: I рівень – мегасупертекст, який репрезентує російськомовний жіночий журнал у цілому на території України в період з 2007 по 2012 рік; II рівень – макросупертекст, поданий самостійними російськомовними жіночими журналами як супертекстами в Україні в період 2007–2012 років; III рівень – мезосупертекст, який складається з окремих номерів російськомовного жіночого журналу (№ 1–12) як супертексту в Україні протягом 2007–2012 років.

2. *Тематична і модальна цілісність*. Тематична цілісність мегасупертексту в цілому, макро-

супертексту та мезосупертексту детермінована гіпертемою «особливості особистісної та соціальної концепції життя адресата», розкритою в універсальних і спеціалізованих макросупертекстах. Модальна цілісність виявляється в оцінці етичного й естетичного змісту гіпертеми.

3. *Відкритість/закритість системи*. Відкритість мегасупертексту зумовлена спеціальними механізмами самоадаптації, які дають можливість використовувати інформаційні сигнали з інших систем (наприклад, із політичної, економічної, психологічної, соціологічної, культурологічної тощо), для його подальшого розвитку. Механізмами самоадаптації є універсалізація та спеціалізація. За допомогою універсалізації ззовні береться, обробляється й подається інформація, яка максимально повно висвітлює теми, що цікавлять адресата; за допомогою спеціалізації диференційованій за віком, рівнем освіти й колом інтересів аудиторії пропонують конкретну інформацію. Закритість мегасупертексту виявляється у наявності спеціального механізму захисту – концептуалізації мегасупертексту (гомеостатична тематика й проблематика), яка перешкоджає проникненню гетероінформації. Мегасупертекст у цілому (макросупертекст зокрема) є одночасно відкритою (готовою до комунікації з іншими системами) і закритою (з гомеостатичною тематикою й проблематикою) системою.

4. *Образ автора й адресата*. Кожен жіночий журнал-супертекст колективно-авторський, репрезентований суперадресантом (монополістом-видавцем) і власне адресантом (журналістом). Адресат, диференційований за віком, родом занять, освітою, соціальним статусом і колом інтересів, з одного боку, перебуває під впливом ідей суперадресанта і власне адресанта, з іншого – поділяючи їх, сприяє існуванню системи-супертексту.

5. *Структурна визначеність*. За своєю структурою окремий жіночий журнал-супертекст має однотипний формат, стереотипізовану рубрикацію та складається з об'єднаних змістовно й ситуативно текстів, які також типово структуровані: *заголовок – зачин – розвиток дії – кінцівка*. Кожен із таких текстів у журналі-супертексті виконує роль атрактора (англ. *attract* – притягати) – елемента-регулятора всіх процесів, що відбуваються в системі жіночого журналу. Тексти-атрактори – тексти, які комунікативно зумовлюють мовну реалізацію концептуального задуму суперадресанта й власне адресанта («краса», «мода», «сексуальність», «кухня», «побут», «шлюб», «діти») та впорядковують супертекст відповідно до заданого задуму – організовані в такому порядку: *текст обкладинки – текст колонки редактора – тексти, які розкривають гі-*

пертему журналу – текст анонсу наступного номера. Тексти, які не відповідають концептуальному задуму суперадресанта та власне адресанта, належать до розряду текстів-репелерів (англ. *repel* – відштовхувати).

6. *Мовна і позамовна спільність*. Тексти-атрактори внутрішньо впорядковані за допомогою нелінійної послідовності мовних і позамовних знаків. Їм властиві такі ознаки нелінійності, як діалогізм, який створює ефект інтерактивності; карнавалізація, мовна гра (інтертекстуальність, іронія); експериментальність форми; мозаїчність картини світу; перфоманс; кросжанровість.

Жанри стають атракторами, які структурують тексти журналів-супертекстів. З-поміж таких жанрів вирізняються *жанри-атрактори* – типи текстів-атракторів – відбивачів концептуального задуму суперадресанта і власне адресанта («краса», «мода», «сексуальність», «кухня», «побут», «шлюб», «діти») й упорядників самих текстів-атракторів; і *жанри-репелери*, які не реалізують концептуального задуму суперадресанта, власне адресанта жіночого журналу та не структурують тексти-атрактори.

У жіночому журналі виокремлено 20 базових жанрів-атракторів. Основним чинником, що детермінує їхню появу, є сконструйовані адресантом у свідомості адресата потреби бути гарною, сексуальною, модною тощо, які реалізуються за допомогою головних (маніпулятивної, сугестивної, інформаційної) та факультативних (гедоністичної, рекламної, PR, організаторської, виховної, просвітницької) функцій, упроваджених за допомогою мовних і позамовних ходів.

7. *Динаміка формування та подальшого розвитку*. Значущість опису жанрів-атракторів, які структурують тексти-атрактори, жанрів-репелерів, які організують тексти-репелери, полягає в можливості визначити загальні закони, відповідно до яких «живуть» усі рівні та структури жіночого журналу як системи-супертексту.

Під час розгляду системи-супертексту «жіночий журнал» ми враховували комплексний аспект, заснований на міждисциплінарній взаємодії [3], яка дає змогу допустити, що «об'єкт дослідження та категорії, які його описують, улаштовані/можуть бути влаштовані іншим, можливо, протилежним до прийнятої традиції способом» [4, с. 101]. Така міждисциплінарна взаємодія базується на методологічних підходах лінгвістики; соціальних наук про найбільш загальні знання щодо суспільства (філософія, соціологія) і про певну сферу суспільного життя (культурологія); синергетики; на використанні загальнонаукових (порівняння, індукція, дедукція, аналіз, синтез, гіпотеза) та окремих (вживаних в одній галузі знання) методів і методик до-

слідження [5, с. 247], які пропонуємо розглянути докладніше.

Лінгвістика. Використання *описового методу* – системи «дослідницьких прийомів, уживаних для характеристики мовних явищ на певному етапі їхнього розвитку» [5, с. 253]. Реалізація цього методу відбувається із залученням:

- 1) *якісного контент-аналізу*, за допомогою якого було виявлено, «як зміст може впливати на аудиторію» і «як контроль впливає на зміст» (Н. Lasswell), продемонстровано пріоритетність категорії *потреба* для жанру-атрактора/жанру-репелера й маніпулятивність потенціалу всіх жанрів-атракторів/жанрів-репелерів;
- 2) *приймів*: а) *зовнішньої інтерпретації* мовних і позамовних особливостей системи-супертексту (мегасупертекст → макросупертекст → мезосупертекст); б) *внутрішньої інтерпретації* мовних і позамовних особливостей макросупертексту (супертекст → текст → жанр).

Дані, отримані завдяки прийомам описового методу, допомагають сконструювати типологічну модель жанру-атрактора. Кажучи «модель», ми, услід за К. Леві-Стросом та У. Еко, маємо на увазі «певний хід міркувань», «методологічне рішення» [21] й «оперативний робочий прийом» [12].

Модель жанру-атрактора жіночого журналу

I. Преамбула моделі. Гендерний компонент експліцитно й імпліцитно існує в кожному жанротвірному параметрі та є специфічною особливістю жанрової моделі в цілому.

II. Структура моделі.

1. Потреба адресата, яка зумовила появу жанру-атрактора.
2. Функції жанру-атрактора (головні й факультативні), які сприяють реалізації потреби адресата.
3. Параметри, які закріплюють потреби адресата і функції жанрів-атракторів:
 - 3.1. Тема жанру-атрактора.
 - 3.2. Комунікативна мета жанру-атрактора (стратегії і тактики її досягнення).
 - 3.3. Концепція адресанта.
 - 3.4. Концепція адресата.
 - 3.5. Подійний (диктумний) зміст.
 - 3.6. Чинник комунікативного минулого.
 - 3.7. Чинник комунікативного майбутнього.
 - 3.8. Мовне втілення.
 - 3.9. Позамовне оформлення.

Загалом завдяки описовому методу обґрунтовано необхідність виокремлення вербальних і позавербальних комунікативних ходів, які визначають «манеру мовлення й мовні засоби» [19, с. 272] реалізації головних і факультативних функцій жанрів-атракторів. Наприклад, визначено шість комунікативних ходів успішного впровадження маніпулятивної функції.

I хід. Наукова/«псевдонаукова» достовірність [20, с. 37], яку забезпечують терміни і номени. У текстах жанрів-атракторів спостерігається об'єднання спеціальної та неспеціальної лексики з «магічною дією» на свідомість, з «відбитком авторитету науки» [6] на собі.

II хід. Звернення до інтимізації викладу матеріалу – використання мовних засобів, у результаті якого «створюється ефект довірчого безпосереднього спілкування адресанта з адресатом» [10, с. 224].

III хід. Соціальна оцінка жінок, чоловіків і дітей.

IV хід. Апелювання до прецедентних феноменів.

V хід. Транслювання/трансформування гендерних стереотипів – «культурно і соціально зумовлених думок про якості, атрибути й норми поведінки представників обох статей» [7, с. 227], які формують у читачок систему патріархатних оцінок, експектацій.

VI хід. Підтримка попередніх ходів паралінгвістичними засобами.

Зіставний метод, який ми використовували під час дослідження споріднених мов, щоб визначити контрастні риси однієї мови, які проявляються «найяскравіше на тлі схожих рис» [5, с. 273] іншої мови, дав змогу встановити оригінальність системи жіночого журналу завдяки порівнянню з іншою системою, системою «чоловічий журнал», зіставити «жіночі субмовні практики» з «чоловічими субмовними практиками» й тим самим виявити специфіку жанрів-атракторів/жанрів-репелерів жіночого журналу.

Філософія. Соціологія. Культурологія. Використання як методологічної бази соціальних наук про загальні знання щодо суспільства й про певну сферу суспільного життя *гендерного підходу*, для якого важливе не лише дотримання «істинного режиму існування висловлення» (Т. А. Клименкова), тобто його істинність/помилковість, а передусім навчання тому, «що потрібно говорити і як оцінювати» реальність [8, с. 41–42], є методологічним обґрунтуванням III і V комунікативних ходів упровадження маніпулятивної функції жанрів-атракторів.

Звернення до *теорії «культурної еволюції»* (Е. Б. Тайлор, Л. Г. Морган, М. Мід, Л. Уайт), або «культурної трансформації» (Р. Айслер), відповідно до якої в основі культури людства лежать дві базові моделі суспільства: перша – *модель владарства* – це патріархат або матріархат, тобто категоризація «однієї половини людства як вищої за іншу» [1, с. xxii]; друга – *модель партнерства*, яка пропонує не категоризацію за низьким або високим статусом, а об'єднання людства [1, с. xxii], санкціонує звернення до термінів і термінологічних сполучень «владарство», «патріархатність», «андрократія», «сексизм», «гендерний стереотип», «трансляція гендерного сте-

реотипу» для характеристики соціальної системи з доміантною роллю чоловіка; «партнерство», «трансформація гендерного стереотипу» – для концептуального обґрунтування V комунікативного ходу, який забезпечує маніпулятивну функцію жанрів-атракторів.

Синергетика (від гр. συν – «спільно» та εργος – «той, що діє») – наука, яка займається «вивченням систем, котрі складаються з багатьох підсистем різної природи (електронів, атомів, молекул, клітин, нейронів, механічних елементів, органів тварин і людей, транспортних засобів тощо), і виявленням того, яким чином взаємодія таких підсистем спричиняє виникнення просторових, часових або просторово-часових структур у макроскопічному масштабі» [2, с. 620].

Розглядаючи російськомовний жіночий журнал України як «людинорозмірну» систему, беремо до уваги той факт, що ця система має необмежену кількість можливих «входів» і можливих «виходів», а її внутрішній «механізм» роботи досі вивчався з позиції теорії «чорної скриньки» (Р. У. Ешбі), використаної в електротехніці: інженерові пропонували опечатану скриньку з вхідними затискачами, до яких можна було підводити будь-яку напругу, імпульси, та з вихідними затискачами, за якими можна було спостерігати [22, с. 128], але точно довідатися, що відбувається в цій скриньці, залишалося проблемою. Опанувати «вхід» (просування базової ідеї журналу адресантом через написання текстів і подальший продаж інформаційного продукту), «вихід» (сприйняття базової ідеї журналу адресатом завдяки прочитанню текстів і подальший купівлі інформаційного продукту) і зміст «чорної скриньки» комунікації «адресант–адресат» (простежити основні мовні та позамовні механізми дії підсистем) системи-супертексту «жіночий журнал» можна завдяки ідеям синергетики, наприклад підходу *синергетичного моделювання* (В. Г. Буданов), який має кілька етапів.

1-й етап – попередній моніторинг лінгвістичних, журналістських, соціологічних і культурологічних праць, присвячених науковій інтерпретації жіночого журналу. На цьому етапі «діагностуються» і «висвітлюються» комунікативні лакуни у розумінні жіночого журналу як системи-супертексту, що дає підстави для правомірності нашої гіпотези.

2-й етап – використання власне лінгвістичних і синергетичних понять для внесення термінологічної ясності до опису емпіричних даних.

3-й етап – виявлення в досліджуваному матеріалі принципів, що корелюють з принципами синергетики.

4-й етап – узгодження принципів синергетики з лінгвістичною складовою емпіричного матеріалу.

5-й етап – побудова структурно-функціональної когнітивної й комунікативної моделі, яка виявляється в репрезентації жіночого журналу у формі системи-супертексту трьох рівнів (мега-, макро- та мезосупертекст).

6-й етап – конструювання формальної динамічної моделі для опису супертекстових критеріїв жіночого журналу.

7-й етап – побудова «реальної» моделі, тобто уточнення параметрів моделі жанру-атрактора/жанру-репелера жіночого журналу.

8-й етап – вимірювання моделі. Враховуючи думку науковців, представників точних наук, про можливість синергетичної інтерпретації матеріалу за умови математичних розрахунків (В. Г. Буданов, С. П. Курдюмов, Г. Г. Малинецький) і зауваження професора В. В. Налімова про те, що дослідник використовує методи математичної статистики, якщо він «свідомо хоче відмовитися від докладного вивчення механізму (курсив мій. – А. Ш.) всіх явищ, які відбуваються у системі» [18, с. 7], ми, услід за професором І. В. Мелік-Гайказян, вважаємо, що процедура вимірювання моделей «людинорозмірних» систем відрізняється від вимірювання моделей точних і природничих систем тим, що під час їхнього вивчення «у фокус дослідницького інтересу потрапляють саме механізми (курсив мій. – А. Ш.) самоорганізації» [17, с. 115]. У зв'язку з цим під вимірюванням у нашому дослідженні розуміється «будь-яке однозначне перетворення вимірюваної величини на деякий реєстрований параметр, тоді як вимірювана величина – внутрішній параметр порядку досліджуваної системи» [17, с. 115–116].

9-й етап – інтерпретація результатів, за допомогою якої перевіряється прогностична цінність жанрової моделі порівняно з подібною системою «чоловічий журнал».

10-й етап – замикання герменевтичного кола моделювання: узагальнення мовних і позамовних технологій, які транслюють зміст і цінності системи-супертексту.

Ми усвідомлюємо, що деякі методологічні аспекти розгляду запропонованої системи-супертексту залишилися поза нашою увагою, проте наблизитися до осмислення феномену жіночого журналу стало можливим завдяки лінгвістичним, філософським, соціологічним, культурологічним і синергетичним підходам.

Підбиваючи підсумок, зацентруємо увагу на таких моментах:

- наш погляд на російськомовний жіночий журнал має передусім лінгвістичну природу. «Філологічність» наших рефлексій, яка набула статусу «сучасного докору» журналістів-практиків на адресу мовознавців [13, с. 8–9], не випадкова: саме мова впорядковує всі інституції соціального життя, зокрема мас-медіа;
- в добу новітніх науково-інформаційних технологій «схрещування, або гібридні об'єднання, засобів комунікації» [15, с. 57], методів дослідження сприяють появі нових поглядів і форм виявлення людської свободи;
- «гібридна енергія» (Г. М. Маклюен) методів вивчення будь-якої «людинорозмірної» системи дає змогу об'єднати зусилля науковців-теоретиків і науковців-практиків, представників різних наук, заради спільної ідеї еволюції людської свідомості.

Список літератури

1. Айслер Р. Чаша та меч : наша історія, наше майбутнє / Ріане Айслер ; [пер. з англ. Н. Комарова]. – К. : Сфера, 2003. – 355 с.
2. Большой энциклопедический иллюстрированный словарь / [В. В. Богатыренко, Т. И. Завязкина, Ю. С. Меженко и др.]. – Донецк : БАО, 2008. – 816 с.
3. Буданов В. Г. Синергетика коммуникативных сценариев / В. Г. Буданов // Синергетическая парадигма. Когнитивно-коммуникативные стратегии современного научного познания / отв. ред. Л. П. Киященко. – М. : ИФРАН, «Прогресс-традиция», 2004. – С. 444–461.
4. Герман И. А. К проблеме становления лингвосинергетической парадигмы / И. А. Герман // Культура. Образование. Духовность : материалы Всероссийской научно-практической конференции / отв. ред. К. Г. Колтаков. – Бийск : БГПИ, 1999. – С. 98–103.
5. Иванова Л. П. Общее языкознание : курс лекций / Л. П. Иванова. – К. : Освіта, 2010. – 432 с.
6. Кара-Мурза С. Г. Манипуляция сознанием / С. Г. Кара-Мурза. – М. : Эксмо-Пресс, 2001. – 832 с.
7. Кирилина А. В. Гендерные исследования в лингвистике и теории коммуникации / А. В. Кирилина. – М. : РОССПЭН, 2004. – 252 с.
8. Клименкова Т. А. Женщина как феномен культуры. Взгляд из России / Т. А. Клименкова. – М. : Преображение, 1996. – 155 с.
9. Круглый стол «Синергетика : перспективы, проблемы, трудности» : материалы круглого стола [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://spkurdyumov.narod.ru/KrStolSyner.htm>. – Заглавие с экрана.
10. Культура русской речи : энциклоп. словарь-справочник / [под ред. Л. Ю. Иванова, А. П. Сковородникова, Е. Н. Ширяева и др.]. – М. : Флинта, 2003. – 840 с.
11. Купина Н. А. Сверхтекст и его разновидности / Н. А. Купина, Г. В. Битенская // Человек – текст – культура / отв. ред. Н. А. Купина, Т. В. Матвеева. – Екатеринбург : ИРРО, 1994. – С. 214–235.
12. Леви-Стросс К. Структурная антропология / Клод Леви-Стросс ; [пер. с фр. В. Иванова]. – М. : ЭКСМО-Пресс, 2001. – 512 с. – (Психология без границ).
13. Локоть Т. Практичний аспект викладання інформаційної радіожурналістики / Т. Локоть // Магістеріум. Журналістика. – 2006. – Вип. 22. – С. 8–11.
14. Лошаков А. Г. Сверхтекст : проблема целостности, принципы моделирования / А. Г. Лошаков // Известия Российского государственного педагогического университета имени

- А. И. Герцена. Серия «Общественные и гуманитарные науки». – 2008. – № 11 (66). – С. 100–109.
15. Маклюэн Г. М. Понимание медиа : внешние расширения человека / Г. М. Маклюэн ; [пер. с англ. В. Николаева]. – М. : Жуковский : «КАНОН-пресс-Ц», «Кучково поле», 2003. – 464 с.
 16. Меднис Н. Е. Сверхтексты в русской литературе / Н. Е. Меднис. – Новосибирск : Изд-во Новосибирского гос. пед. ун-та, 2003. – 170 с.
 17. Мелик-Гайказян И. В. Бумеранг конструирования : траектории полета в коммуникативном пространстве / И. В. Мелик-Гайказян // Конструирование человека : сб. науч. ст. – Томск : Изд-во Том. гос. пед. ун-та, 2008. – С. 114–158. – (Системы и модели : границы интерпретаций).
 18. Налимов В. В. Теория эксперимента / В. В. Налимов. – М. : Наука, 1972. – 208 с.
 19. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2010. – 844 с.
 20. Чернявская В. Е. Дискурс власти и власть дискурса : проблемы речевого воздействия : [учеб. пособ.] / В. Е. Чернявская. – М. : Флинта : Наука, 2006. – 136 с.
 21. Эко У. Открытое произведение : Форма и неопределенность в современной поэтике / Умберто Эко. – СПб. : Академический проект, 2004. – 384 с.
 22. Эшби Р. У. Введение в кибернетику / Росс У. Эшби. – М. : Изд-во иностр. лит-ры, 1959. – 432 с.

Anzhela Shylina

METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE ANALYSIS OF THE RUSSIAN-LANGUAGE WOMEN'S MAGAZINE AS SUPERTEXT SYSTEM

In the article the Russian-language women's magazine in Ukraine is investigated as one of the new anthropocentric systems of the end of the XX – the beginning of the XXI century. The women's magazine identified as an supertext system having such criteria as well-defined chronological boundaries, thematic and modal integrity, availability of open/closed borders, availability of addresser and addressness, structural distinctness, linguistic and non-linguistic community, the dynamics of the formation and further development. This supertext system can be analyzed considering the comprehensive interdisciplinary methodological approaches that allow including a women's magazine in the competence not only of journalism, but of other social and human sciences as well.

Keywords: women's magazine, supertext system, methodological approaches, interdisciplinary interaction.

Матеріал надійшов 25.06.2012